

skulde komme til Processer og et farligt Postyr.

Naar det ærede Medlem taler om, at naar man er imod den trufne Ordning, og naar man udtaler sig imod Kommissionen, er det, fordi man vil have Spektakler, saa rammer det ærede Medlem jo ogsaa det ærede Medlem fra Skelskør (R. Andersen), thi naar dette ærede Medlem var imod Ordningen, var det jo sikkert ikke, fordi han vilde skade Bondestanden. Det ærede Medlem fra Assens rammer i Virkeligheden ogsaa det ærede Medlem fra Skelskør, som det var hans Agt blandt andet at forsvare.

Naar jeg har fremdraget hele denne Sag, er det, fordi jeg hører til dem, der harmes over — for at bruge den ærede Konseilspræsidents Udtryk —, at Lovens Arm ikke kan naa alle. Og det vil blive Tilfældet her, naar Sagen afgøres paa den Maade, som vi nu vide; saa er det slaaet fast, at Pengemagten er det tredie Ting, overfor hvilket hverken Folke- eller Landsting kan stille noget som helst op. Men vi skulde gerne i hvert Fald i Folketinget og Regeringen have Mænd i Spidsen, der virkelig ville sætte Pengemagten og dens Svindlerier til Side.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Nielsen): Jeg er glad over, at det ærede Medlem fra Fuglebjerg (Lars Jensen) vil følge mit Arbejde for Menighedsraadsloven med stor Interesse. Det er altid godt, at Mennesker, der ere een saa velmenende, som jeg ved, at det ærede Medlem er mig, staa omkring een og ere Vidne til ens Arbejde. Jeg tænker, at jeg kommer til at trænge til al den Støtte, der kan faas. Det er muligt — jeg kender ikke Forholdene til Bunds —, at det i Landstinget vil være ret vanskeligt at føre de særlig frisindede Bestemmelser i Menighedsraadsloven igennem. Men, som sagt, jeg er glad over det ærede Medlems Interesse og er vis paa, at det ærede Medlem vil sætte sig op i Landstinget og høre med Iver paa, hvad jeg maatte have at fremsætte. Men saa maa det ærede Medlem høre bedre efter, end han har gjort, da jeg sidst talte; thi det ærede Medlem tillagde mig en Ytring, som jeg ikke har brugt, og byggede derpaa en lille Vittighed eller i alt Fald et Forsøg derpaa. Jeg har ikke talt om, at jeg befandt mig i nogen glidende Stilling; den lille Vittighed med Rendestenen kan jeg derfor ikke tage mig af, men maa

overlade Rendestenen til det ærede Medlem selv.

Berntsen: Det ærede Medlem fra Næstved (Andreassen) bebrejder mig, at jeg har brugt en Bunke Ord for at klare mit Standpunkt. Det forekommer mig at være en Udtalelse, som det ærede Medlem mindst af alle har Berettigelse til at bruge, thi er der nogen, der bruger en Bunke Ord, er det jo netop det ærede Medlem (*Slengerik*: Knap saa mange, som det ærede Medlem fra Assens!). Ja, jeg kan ikke staa mig for det ærede Medlem fra Middelfart (*Slengerik*) i Ord, thi han er jo en Mand, hvis Ordstrøm aldrig holder op at flyde.

Det ærede Medlem fra Næstved mente, at nu er det slaaet fast, at Pengemagten er det tredie Ting, der staaer over alle andre. Det er slet ikke slaaet fast. Det, der er slaaet fast i den Kendelse, der er falden fra Likvidationskomiteen, er kun det, at denne har ment, at den handlede i den sjællandske Bondestands Interesse ved ikke at gøre Søgsmaal gældende mod Privatbanken, fordi Juristerne fandt det mere end tvivlsomt, om den Sag kunde vindes. Andet er ikke slaaet fast. Naar det ærede Medlem stadig gentager sin Udtalelse om, at Højesterets sagfører Arntzen er juridisk Konsulent for Sporvejssekskabet, vil jeg sige, at det ved jeg intet om, men naar det ærede Medlem siger det, maa det vel være saa. Men selv om det er det, har jeg den Tillid til denne Mand, at det har ikke fjerneste Indflydelse paa hans Dom i denne Sag. Man maa respektere det, der her er sket; det er en Domstol, der har sluttet et Forlig, men dette Forlig kan ikke appelleres til Højesteret; saaledes som andre Kendelser, en Kommission afgiver, det er en Overenskomst, som er afgørende, og som er truffen ud fra den Opfattelse, at det var i alle Henseender det forsvarligste, der kunde ske. Og naar det ærede Medlem fra Skelskør (R. Andersen), som det er paaberaabt af det ærede Medlem fra Næstved, ikke har tiltraadt denne Afgørelse, viser det sig, at det ærede Medlem fra Skelskør vilde have tiltraadt denne mindelige Afgørelse, dersom Privatbanken var kendt pligtig til at give 400,000 Kr. mere, end den skal give. Det er altsaa et Vidnesbyrd om, at der ikke er en Principforskel mellem det ærede Medlem og de andre to Medlemmer af Likvidationskomiteen, men kun en Gradsforskel.